

РЕШЕНИЕ

№ 933

Бургас, 17.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административният съд - Бургас - III-ти състав, в съдебно заседание на двадесет и шести септември две хиляди и двадесет и трета година в състав:

СЪДИЯ: ЧАВДАР ДИМИТРОВ

При секретар И.Л. като разгледа докладваното от съдия ЧАВДАР ДИМИТРОВ административно дело № 20237040701574 / 2023 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) във връзка с чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба от В.Г.У.,***, против изричен отказ за предоставяне на достъп до обществена информация от Комисия за разглеждане на заявленията за достъп до обществена информация при Министерството на младежта и спорта.

Жалбоподателят твърди, че поисканата информация е обществена по смисъла на чл. 2 от ЗДОИ, а постановеният отказ е незаконосъобразен туй като е издаден в противоречие с посочената норма. Моли обжалваният отказ да бъде отменен, а преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адвокат А.. Чрез процесуалния представител и лично поддържа жалбата.

Ответникът – Комисия за разглеждане на заявленията за достъп до обществена информация при Министерството на младежта и спорта, редовно уведомен, не се явява лично и не изпраща представител. Представя административната преписка по издаване на оспореното решение. Подробни съображения за неоснователността на жалбата излага в писмено становище.

Административен съд-Бургас, като взе предвид доводите на страните, събраните по делото доказателства и съобрази закона, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по изпратено по електронната поща заявление за достъп до обществена информация вх. № ДИ-14-00-

25/17.07.2022г., с което е поискана информацията относно „всички приложения по смисъла на чл.21 алинея 1 точка 5 от Закона за физическото възпитание и спорта (ЗФВС) към заявлението на Автомобилна федерация на България на основата на които и е издаден действащия спортен лиценз“. Достъпът е поискан под формата на списъка с наименованията на приложенията правила, алтернативно под формата на копия на всички приложения документи след заличаване на лични данни.

По така подаденото заявление е издадено процесното Решение № ДИ-14-00-25/1/27.09.2023г. (27.07.2023) на Комисия за разглеждане на заявленията за достъп до обществена информация при Министерството на младежта и спорта, с което е отказано предоставяне на достъп до търсената от заявителя информация. В мотивите на решението е посочено, че търсената информация не представлява обществена информация по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, тъй като правилата по чл. 21, ал. 1 т. 5 от ЗФВС за осъществяване на спортна дейност по определен вид спорт, съдържат информация единствено относима към дейността на Автомобилна федерация България. Прието е, че тази информация не е свързана с обществения живот в страната и от нея заявителят не можел да си състави мнение за дейността за задължения субект – министъра на младежта и спорта или неговата администрация. С оглед изложеното, главният секретар на министерството и председател на Комисия за разглеждане на заявленията за достъп до обществена информация издал процесния отказ.

Решението е връчено на жалбоподателя на 31.07.2023г., видно от представеното по делото известие за доставяне, а сезиращата съда жалба е подадена на 14.08.2023г.

Съдът намира жалбата за подадена от надлежно процесуално легитимирана страна – заявител на искането за достъп до обществена информация и адресат на обжалвания акт. Насочена е срещу акт, който подлежи на обжалване по съдебен ред по чл. 40, ал.1 от ЗДОИ и е подадена в законоустановения срок, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, съдът намира жалбата за **ОСНОВАТЕЛНА**.

На първо място, съдът приема, че оспорваният акт е издаден от компетентен орган. Оспореното решение, обективиращо отказ по Заявлението от 17.07.2023г. за достъп до обществена информация е постановено от колективен орган, надлежноопределен от титуляря на материалното право и задължение да се произнася по ЗДОИ. Спорът е досежно характера на исканата информация - е ли тя обществена, за да бъде предоставена на поискалия я гражданин.

На второ място, оспорваният акт е издаден при формално спазване на изискванията за форма (чл. 38 ЗДОИ във вр. чл. 59, ал. 2 АПК).

Предвид изложеното се обосновава извод за отсъствие на отменителното основание по чл. 146, т. 2 АПК.

В случая обаче оспорения административен акт е постановен при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби, съставляващи отменителни основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК.

Както бе споменато по-горе, страните по делото не спорят, че ответникът притежава качеството на задължен по смисъла на чл. 3, ал. 1 ЗДОИ правен субект. Спорът е досежно характера на исканата информация – дали тя е обществена и ако да, то от кой вид е и съответно в случай, че е служебна такава, налице ли са основанията за ограничаване достъпа ѝ по чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ и налице ли е основанието за приложимостта на хипотезата на чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ, при която посоченото ограничение не се прилага, свързано с "надделяващ обществен интерес".

Законът за достъп до обществената информация регламентира един от правните способи за упражняване на конституционното право на достъп до информация. В чл.2, ал.1 ЗДОИ законодателят е дал легална дефиниция на понятието обществена информация, достъпът до която законът регламентира. Именно за тази информация законодателят е създад и изричното задължение на задължените, по смисъла на чл. 3, ал.1 ЗДОИ, правни субекти да я предоставят. Но ЗДОИ не е средство за получаване на всякаква информация от държавните органи, тъй като в неговия чл.4, ал.1 се определя, че този закон се прилага тогава, когато в друг закон не е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени в ЗДОИ. Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава III на ЗДОИ. В чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ е установено изрично задължение на субектите по чл.3 да разгледат подадените до тях заявления за достъп до търсената информация, като това задължение е скрепено със срок - не по-късно от 14 дни след датата на регистриране на заявлението. Съгласно, ал. 2 на чл. 28 ЗДОИ в определения от закона срок органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, за което уведомяват писмено заявителя.

С оглед разрешаването на административноправния спор, в случая на първо място следва да се посочи, че ЗДОИ регламентира един от правните способи за упражняване на конституционното право на достъп до информация. В чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ законодателят е дал легална дефиниция на понятието обществена информация, достъпът до която законът регламентира. Именно за тази информация

законодателят е създал и изричното задължение на задължените, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, правни субекти да я предоставят. Разбира се, ЗДОИ не е средство за получаване на всякаква информация от държавните органи. Член 4, ал. 1 от ЗДОИ определя, че законът се прилага тогава, когато в друг закон не е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. В настоящия случай, не се твърди и не се установява от данните по делото да е налице друг специален ред за достъп до исканата информация, дерогиращ приложимостта на нормите на ЗДОИ. В разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ законодателят е дал легална дефиниция на понятието обществена информация. Така, съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ - Обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с общественния живот в Република Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Следователно една информация е обществена, когато са налице две визирани в правната норма кумулативни предпоставки - да е свързана с общественния живот в страната и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Законодателят не е дал легално определение на понятието обществен живот, но то е с достатъчно ясно съдържание - живота на обществото като група хора. С оглед на това всяка информация, която е свързана с живота на обществото, като група хора има характер на обществена информация. Но за да е налице обществена информация е необходимо не само информацията да е свързана с живота на група хора, но и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Тоест, информацията трябва да е обвързана с правомощията и дейността на съответния публичен орган, защото само тогава тя би могла да притежава исканата от закона специална цел. Съгласно чл. 9 от ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации се дели на официална и служебна, като чл. 11 от ЗДОИ определя, че служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. В случая поисканата информация е обществена и има характер на служебна по смисъла на чл. 11 от ЗДОИ – касае се за документи, представляващи част от заявлението за лицензиране, които са подадени от съответния кандидат и са такива с надделяващ обществен интерес, доколкото съдържат правила за безопасност при организиране на спортни мероприятия, които по данни от пресата не съумяват да опазват винаги живота и здравето на участници в състезанията и тяхната публика.

След запознаване със съдържанието на въпросите, посочени в заявлението за достъп до обществена информация, съдът намира, че с тях не е искано предоставяне на документи, съдържащи лични данни - имена, номера, адреси и други индивидуализиращи белези по смисъла на чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679. Според същата дефиниция „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде

идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице; В конкретният случай се иска информация, свързана с подаването на заявление за получаване на лиценз, както и списък с приложените към заявлението правила, като дори не се търси разкриване на съдържанието на всяко от тези правила.

Предвид изложеното, съдът намира, че в конкретния случай не е налице забраната на чл. 2, ал. 4 от ЗДОИ.

За да произнесе оспорения по настоящото дело отказ административният орган е намерил аргумент единствено в това обстоятелство, касаещо липсата на обществен характер у търсената информация, което бе надлежно оборено, като дори в съответствие с нормата на чл. 31, ал.4 от ЗДОИ, е било поискано органът да предостави информацията в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до лични данни на трети лица, поради което в конкретния случай формираният отказ е в противоречие и с условието за надделяващ обществен интерес, предвидено в нормата на чл. 37, ал.1, т.2 от ЗДОИ и исканата обществена информация е следвало да бъде предоставена при наличието на надделяващ обществен интерес по смисъла на §1, т. 6 от ДР на ЗДОИ, тъй като чрез предоставянето на исканите сведения ще се повиши прозрачността и отчетността на задължения субект – министъра на младежта и спорта, както и на администрацията му по повод издаваните лицензи за всеки отделен вид спорт.

В разглежданата хипотеза след като исканата информация е безспорно обществена и изцяло служебна по смисъла на чл. 2, ал.1 и чл. 11 от ЗДОИ, и не е доказано несъгласие на трети засегнати лица, не е достатъчно основание за постановения отказ.

Разпоредбата на §1, т.6 ЗДОИ установява оборима презумпция. Презумпцията за съществуването на такъв надделяващ обществен интерес означава предварително приемане на нещо за вярно до доказване на обратното. По тази причина позоваващият се на този текст не е длъжен да доказва съществуването на надделяващ обществен интерес. Онзи, който твърди обратното, е длъжен да го докаже, което в случая не е направено. Този извод следва и от разпоредбата на §1, т.5, б."б" и б."в" от ДР на ЗДОИ, която въвежда презумпция на наличие на обществен интерес, когато сведенията и данните са свързани с улесняване на прозрачността и отчетността на задължените субекти относно взиманите от тях решения, както и гарантира законосъобразното и целесъобразно изпълнение на законовите задължения на субектите по чл. 3 от ЗДОИ. В конкретния случай ответният орган не

е изложил никакви мотиви и без аргументи и съображения е подминал въпроса за наличието на надделяващ обществен интерес и така е действал неправилно.

Поради всичко изложено настоящият съдебен състав приема, че отказът на административния орган да предостави исканата информация на посоченото в решението основание е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

Предвид гореизложеното, процесната жалбата се явява основателна и трябва да се уважи със следващата от това отмяна на решение № ДИ – 14 – 00 – 25/1/27.07.2023г. и връщане на преписката на ответника за изпълнение на дадените указания.

При този изход на спора и липсата на искане за присъждане на разноски в полза на жалбоподателя, съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

На последно място съдът намира за необходимо да коментира обстоятелството, че в представеното по делото копие на оспореното решение като дата на постановяването му е посочена 27.09.2023г. Доколкото същата дата не е била настъпила към момента на образуване на съдебното производство, съдът приема това за техническа грешка, като видно от придружителното писмо по връчването ѝ на жалбоподателя за дата на издаване е посочена 27.07.2023г. Тази дата съдът възприема като дата на издаване на решението и изразява мнение, че който и да е автентичния момент на постановяването ѝ, от съществено значение е уникалният ѝ индивидуализиращ номер, който е единствен за съответната година.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал.2 АПК Административен съд Бургас, III-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № ДИ – 14 – 00 – 25/1/27.07.2023г., издадено от Комисията по ЗДОИ, с което е отказан достъп до обществена информация на В.Г.У. с постоянен и настоящ адрес ***

ВРЪЩА преписката на административния орган, за произнасяне съобразно изложените в съдебното решение мотиви, като указва на същия, че при предоставяне на достъп до заявената обществена информация следва да бъдат спазвани ограниченията на Закона за защита на личните данни.

ОПРЕДЕЛЯ 14-дневен срок за произнасяне, считано от влизане в сила на решението по отношение на ответния орган.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: